

ΦΩΝΗ

ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ Π. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ ΙΔΙΟ

ΝΙΑΙ

αί... κ της οικονο
ως την έκτελεσιν των.
ς σπάταλον μέχοι
μου, όπως το δίκονμας
γ λιοζότης εις το ε-
δοσολοιίας αποβαίνει
ατανόητος.

οις οφείλει να μελο-
νην την άποψιν αυτήν
η με ειαυδήποτε θυ-
η τὰ μέσα διά τών ό-
πειύδεται ό ρυθμός
του δικτύου των έ-
και της συμπληρώσε-
κοινοτικῶν τοιού-
τελευταίου τούτου
υχώς, το Κράτος δεν
έχοις ώρας τουλάχισ-
ολογήθη σταθεράν
να έπωφεληθῆ γονί-
ς εφέσως. Καθ' ό-
αυτήν έθρον τον τε
ν έξεδηλώθη ζωηρο-
ς του λαου όπως έ-
ροσωπικῆς εργασίας
α έργα. Την αδόρα-
αυτήν προσφορών
Κράτους όχι μόνον
ήθησε, αλλά και την
και την απεθάρρνε.

είστα παραδείγματα
ον κοινοτήτων όπως
όλας, τὰς οποίας έμα
φειοκρατική βραδυ-
τικισμός των κρατι-
ν, αί οποια η ηρ-
ρίνονν τα σχέδια και
η καθυστέρουν τόσον
ώστε να ψυχρανθοῦν
και να εγκαταλείψουν
ργουν επίσης παρα-
αί οποια κατασκευά-
ροσωπικῆς εργασίας,
αν όμως και καταστρά-
το Κράτος δεν εφάνη
την υποχρέωσιν ην

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

—'Από μιὰ Ιστορική ποαγματεία
του Ιατροῦ κ. ΑΧΙΛ. ΣΑΜΟ-
ΘΡΑΚΗ. Δ. Θελ. 1930

Είναι γνωστότατον ιδίαι εις τούς Θρά-
κας το έκδιδόμενον υπό του έν 'Αθη-
ναις Θρακικού κέντρου τριμηνι-
αίον έπιστημονικόν πε-
ριοδικόν τὸ πραγματευόμενον τὸν
έν γένει Ιστορίαν της Θράκης, το όποι-
ον τιμή ή συνεργασία όλων των διανο-
μένων Θρακῶν. Ένας από τούς εκλε-
κτούς συνεργάτας, του περιόδικου, αὐ-
του, είναι και ό Ιατρός της πόλεως μας
κ. Σαμοθράκης, οστις εις έν τευχος
πραγματεύεται περί Κότους του Ε' έ-
νός των άριστων ποιητών της αρχαιό-
τητας και του μόνου έστεμμένου ποιη-
τού.

'Η αγάπη του κ. Σαμοθράκη, άφ' έ-
νης μεν πρὸς την πατρίδα τον δια την
οποιαν άπεργάζοντι τὰς ώρας της ανα-
παύσεως του, άποφεύγον κάθε περιτ-
την άπολείαν χρόνου, άφ' έτέρου δε,
ό ζήλος πρὸς την έπιστημην, μας έκα-
με να γνωρίσωμεν μιαν αξιόλογον πτυ-
χην της αρχαίας Ιστορίας της Θράκης
περι της οποίας κάμωμεν λόγον πατω-
τέρω.

Την αγάπην τον αυτήν και τον ζήλον
άντελήθημεν πολύ καλά και μάιστα
εις βαθμόν που να κινήση την φιλοτι-
μίαν και τον θαυμασμόν μας συνάμα,
διαν τον ίδιον επισκεφθέντες αυτόν
πολλάκις, κλειδωμένον έντός της πλου-
σίας του βιβλιοθήκης να αναδιψή και
μελετά τούτους και τούτους βιβλίων.

Τό δογμα Κότους, ως μάς λέγει ό κ.
Σαμοθράκης, φέρουσι πέντε βασιλείαι
των αρχαίων Θρακῶν των καταγομένων
άπό τον Εδμόλοπον, υιόν του Ποσειδέ-
νος και της Διώνης, θυγατρός του Βορέ-
ου, τον πρώτον εξαγαγόντις τά έλευ-
οίνια μυστήρια πρὸς τιμήν της Δήμη-
τρας και του Διούσκου.

Τό δογμα Κότους έφερον και άλλοι βα-
σιλεις της Θράκης έπίσης εις του Βο-
σπόρου, έτερος της Μ. Αρμενίας. Κα-
τά δε τον Κωνστ. Πορφυρογέννητον και
βασιλεύς τις της Μοισίας, "Αλλά τό
τοιούτον δεν έχειται Ιστορικής αληθεί-
ας καθ' όσον δι' αυτού προσφέρεται
μια ψευδής απόδοσις της ταυτότητος
των Μυσών της Μικράς Ασίας πρὸς
τούς Μοισούς της Θράκης, ιδέα ητις
αναμφιβόλως εγενήθη εις τούς συγγα-
φεις της εποχής εκείνης εκ της συνηχ-
σεως των δύο λέξεων. Έν άρχη ή ά-

νωτέρω πραγματεία πραγματευεται πε-
ρι του Κότους του Α' βουσίως των
Όδρυσῶν διαδεχθέντος των πατέρα του
Σεϋθην, τῷ 382 π. χ. του και τιμηθέν-
τος υπό των Αθηναίων διά του δικαιώ-
ματος του Αθηναίων πολιτών, παρ' ό-
λας τὰς ρήσεις μετ' αυτών, αιτινε, εί-
χον ως άποτέλεσμα, έν τη προσπαθειά
του Κότους άποσπαραγῆ του θρόνου,
καθ' ην ό Αλέξανδρος Φεραίος, κα-
τήρθωσεν να δηώση τό δείγμα του Πει-
ραϊσῶν, οι δε Αθηναίαι έκινδύνεον να
χάσωσι τὰς σπουδαιώτερας των κτήσε-
ων, να καταλάβη βοηθούμενος υπό του
Ισικράτους στρατηγού Αθηναίου, ά-
ποσταλέντος και' αυτού και νυμφευθέν-
τος την θυγατέρα του, να καταλάβη και
άλασαν την Χερσονήσον την εγκαταλη-
φθεισαν υπό του Τιμομάχου, γυναικα-
δέλφου του Καλλιστράτου, καταληφθεί-
σης υπό του Κότους και της Σωστῶ-
τῷ 360 π. χ. του κυριώτερου σταθμού
των Αθηναίων παρὰ τον Έλλησπον-
τον, το δε έπίον έτος και άπασαν την
Χερσονήσον.

Μετά την δολοφονίαν του Κότους του
Ε' ένεργηθείσης υπό τον υδελφον Πεί-
θωνος και Ηρακλείδου, δολοφονία ητις
εχαροποίησε τους Αθηναίους μέ-
ρι του σημείου ώστε οι φονεΐς του να
εξιμνηθῶσιν ως ηρωες της έλευθερίας
και εσεργέται των Αθηνών, ό υιός
του Κερσοβλέπτης ηδραιώθη έπί του
θρόνου βοηθούμενος υπό του τολημο-
τάτου στρατηγού Χαριδῆμου συνδεδέ-
ντος μετά κηδεσίας μετά του βασιλικου
οικου της Θράκης λαβών σύζυγον την
άδελφην του Κερσοβλέπτοι στερεώσαν
τους ούτω τὸς θρόνον τον μέχρι 'ου ό
Φίλιππος, κατήρθωσεν να καταβάλλη ό-
λους τούς έμφανισθέντας νηστήραστου
Μακεδονικού θρόνον έν οίς και τον
Παυσαϊαν βασιλέα των Λυγκησιτών και
να υποτάξη τούς άντιπάλους του άνελ-
θῶν έπί του Μακεδονικού θρόνου.

Ο Κότους ήτο διαβόητος εις τον Έλ-
ληνικόν κόσμον διά τὰ πλοῦσι του, την
όμοιότητά του και οινοποσίαν έφερέτω
σκαϊώτατα πρὸς τούς υπηκόους του και
ός αληθῆς τυράννος. Είς ερώτησιν δε
παρρηγήσαντος αυτών φίλου του, εί-
πεν οτι: σάκρυβος ή συμπεριφορά μου
αυτή καθιστά τούς υπηκόους μου σώ-
φρονας και λογικούς.

Παρά τῷ Αθηναίω σώζεται τερατώ-
δης αφήγησις του κατά τούς γάμους
της θυγατρός του δοθέντος συμποσιου
κατά τό όποιον ό Κότους φέρεται υπη-
ρετών τούς προσκεκλημένους και γε-

όμενον από των κρατηρων πότερον μ
θῆναι των πόντων.

Α.Χ. Σελ. 101-127 1930

Ο Κότυς ο β' υιός και διάδοχος του Σεύθου, αντιθέτως προς τον Κότυν τον Α' υπήρξε συγγενής και ανδρείος βασιλεύς.

Δ. Θ. 101-127 1930
Ούτος, όταν ο βασιλεύς της Μακεδονίας Περσεύς ο Β' έκήρυξε πόλεμον κατά των Ρωμαίων τῷ 172 π. χ., συνεμάχησεν μετ' αὐτοῦ κατωρθώσαντες τὰ νικήσωσιν τὰς ἀπειροπολέμους λεγεῶνας τῶν Ρωμαίων κατά τὴν δοθείσαν μάχην εἰς τὸ Συκούρειον παρὰ τὴν Ὀσσαν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμοίως τῆς νίκης ταύτης δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἐκμεταλλεῖται ὁ Περσεύς ὁ καλὸς αὐτὸς στρατιώτης περνῶν τὸν καιρὸν τοῦ ἐν μέσῳ χλιδῆς καὶ ἀκολασίας, αἵτινες εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα, ἐπαναπαυομένου τούτου ἐπὶ τῆς πτωχῆς νίκης του, καὶ ἀμελήσας τὰ περὶ στρατοῦ μέχρι οὗ οἱ Ρωμαῖοι ἀποστείλαντες κατ' αὐτοῦ τῷ 168 π. χ. τὸν Αἰμίλιον Παῦλον, ἄνδρα ὡς ἀπῆλθον αἱ περιστάσεις, κατώρθωσαν νὰ κατανικήσωσιν τὸν Περσεύα κατά τὴν δοθείσαν φονικωτάτην μάχην παρὰ τὴν Πύδναν τὴν 22 Ἰουνίου 168 π. χ., καταστρέψαντες τὸν Στρατὸν του (20.000 νεκροὶ καὶ 11.000 αἰχμαλώτους) καὶ ἀναγκάσαντες αὐτὸν νὰ σωθῆ διαπερισσούμενος μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν νῆσον Σαμοθράκην, ζητήσας αὐτὸν παρὰ τῶν Διοσκουρέων, οἵτινες ὁμοίως δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνεχθῶσιν ἓνα φονέα, διότι τῇ ἐντολῇ του, ὁ συντρεφεύων αὐτὸν στρατηγὸς του Εὐάνδρος ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ τὸν βασιλέα τῆς Περγάμου Εὐμένην καὶ διότι ἀργότερον ἐφόνησεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Εὐάνδρον διαδώσας ὅτι ἠτύοκτόνησεν.

Παρὰ τὰς προσπαθείας του ὁπως δραπετεύσει ἀποφεύγων τὴν ὀργὴν τῶν κατοίκων τῆς Σαμοθράκης καταφεύγων πρὸς τὸν φίλον του Κότυν, δὲν τὸ κατώρθωσεν ὁμοίως. Ἐν τέλει παρεδόθη εἰς τὸν Αἰμίλιον Παῦλον ἀκολουθήσας μέχρι Ρώμης τὸν Νικητὴν Στρατηγὸν ἀποθανόν τῷ 166 π. χ. ἐν Ἄλβᾳ τῆς Ἰταλίας. Οὕτω λοιπὸν 144 ετη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου παρ' ὅλας τὰς ἀπεγνωσμένας καὶ ἀγωνειώδεις προσπαθείας τῶν Θρακῶν ἡγεμόνων ὁπως σώσουν τὴν ἑλληνικὴν Θράκην ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς Κυριαρχίας, κατελύθη τὸ Μακεδονικὸν Κράτος.

Τὸν Κότυν οἱ Ρωμαῖοι δὲν ἐτιμώρησαν δώσαντες εἰς αὐτὸν συγγνώμην καὶ ἀποδώσαντες τὸν ἐν Ρώμῃ κρατούμενον ὡς ὄμηρον υἱὸν τοῦ Βίθου.

Ὁ Κότυς ἀπέθανε τῷ 142 π. χ. ἀγνωστον ποῖον ἀφήσας διάδοχον, μὴ κατωρθώσας μετὰ τὴν ἥτταν τῆς Πύδνας, νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἀπαίτησίς του περὶ κατοχῆς τῶν Ἀβδήρων, οἵτινες Ἀβδηρεῖται μέσῳ τῆς μητροπόλεως αὐτῶν Τέω ἐμεσολάβησαν κατά τῆς φιλοδόξου ταύτης ἐνεργείας τοῦ Κότυος, ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιτυχάνοντος τοῦ Εὐμένους ὡς συμμάχου τῶν Ρωμαίων τὴν κατοχὴν τῆς Αἴνου καὶ Μαρωνείας.

Εἰς τὸ προσεχὲς ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
Radio ΣΤΑΜ